

W SZKOLE MODLITWY - JAK SIĘ MODLIĆ? - CZ.24

Pomaga to przeżywać modlitwę we właściwej postawie: z większą pokorą, wdzięcznością i świadomością. Przecież jeżeli wiemy, jaki jest cel naszych działań, łatwiej się w nie zaangażować. Podobnie jest z modlitwą. Uświadomienie sobie intencji pomaga wołać do Boga.

Na koniec jeszcze o dwóch bardzo ważnych rzeczach. Pierwszą z nich jest postawa zewnętrzna. To człowiek ma się modlić, a człowiek jest istotą duchowo - cielesną. Dlatego też modlimy się swoimi rękami, ustami, swoją postawą zewnętrzną. Biblia wiele mówi o wznoszeniu rąk, klaskaniu, stawaniu przed obliczem Pana. Dlatego też, w miarę możliwości, warto ubogacać swe postawy modlitewne. Jednak mają one sens tylko wtedy, gdy są wyrazem i uzewnętrznieniem postawy serca. Na ile możemy, na ile pozwala nam na to zdrowie, starajmy się i swoją zewnętrzną postawą ukazywać, jaka jest nasza relacja z Bogiem. Rezygnujmy natomiast z tych postaw, które nie przystoją w miejscach świętych. Na osobistych modlitwach szczególnie znaczenie powinna mieć dla nas postawa klęcząca. Zachętą do jej przyjmowania niech będą dla nas przykłady modlitwy wielkich mężów Bożych. Jednym z nich był prorok Daniel, o którym czytamy: „Trzy razy dziennie **padł na kolana** modląc się i uwielbiając Boga (...)” (Dn 6,11). Innym był św. Paweł, który pisał do Efezjan: „Dlatego **zginam kolana** moje przed Ojcem, (...) aby (...) sprawił w was przez Ducha swego wzmocnienie siły wewnętrznej człowieka” (Ef 3,14-16). Natomiast podczas modlitw liturgicznych we wspólnocie Kościoła trwajmy w jedności i pokorze starając się dopasować do postaw przyjętych podczas danej modlitwy czy wskazanych przez celebrans. Jest to właściwe i Bogu miłe.

Kolejną ważną rzeczą na modlitwie jest strój. Jeżeli mamy świadomość, że na modlitwie stajemy przed obliczem wszechmogącego Boga, Króla całego wszechświata, to miejmy trochę szacunku. Jeśliby na spotkanie z sobą zaprosił nas choćby prezydent miasta czy dyrektor zakładu, w którym pracujemy, postaralibyśmy się o odpowiedni ubiór. Na pewno nie poszlibyśmy do tych osób w krótkich spodenkach czy w koszulce na ramiączkach. Miejsmy więc też szacunek do Boga. Ubiór także świadczy o tym, czy rozumiemy, kto jest obecny w domu modlitwy. Oczywiście nie można popadać w inną skrajność, stwierdzając, że nie pójdziemy do kościoła, bo nie mamy się w co ubrać. Kościół nie jest rewią mody.

Na pewno nie zostały tu wymienione wszystkie rzeczy pomocne w kształtowaniu życia modlitewnego. Te jednak muszą wystarczyć. Dobrze będzie, jeśli choć niektóre z nich wprowadzimy w życie.

GAZETKA PARAFII P.W. MATKI BOŻEJ POCIESZENIA

W BIELSKU – BIAŁEJ STRACONCE

XIII NIEDZIELA ZWYKŁA - 1. 07. 2018 R.

I czytanie:	Mdr 1,13-15;2,23-24
Psalm:	Ps 30
II czytanie:	2 Kor 8,7.9.13-15
Ewangelia:	Mk 5, 21-24. 35b-43

Gdy Jezus przeprawił się z powrotem łodzią na drugi brzeg, zebrał się wielki tłum wokół Niego (...) Wtedy przyszedł jeden z przełożonych synagogi, imieniem Jair (...) i prosił usilnie: «Moja córeczka dogorywa, przyjdź i połóż na nią rękę, aby ocalała i żyła». Poszedł więc z nim, a wielki tłum szedł za Nim (...) Wtedy przyszedli ludzie od przełożonego synagogi i donieśli: «Twoja córka umarła, czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?» Lecz Jezus, słysząc, co mówiono, rzekł do przełożonego synagogi: «Nie bój się, wierz tylko!» I nie pozwolił nikomu iść z sobą z wyjątkiem Piotra, Jakuba i Jana (...). Tak przyszedli do domu przełożonego synagogi. Widząc zamieszanie, płaczących i głośno zawodzących, wszedł i rzekł do nich: «Czemu podnosicie wrzawę i płaczenie? Dziecko nie umarło, tylko śpi». I wysmiewali Go. Lecz On odsunął wszystkich, wziął z sobą tylko ojca i matkę dziecka oraz tych, którzy z Nim byli, i wszedł tam, gdzie dziecko leżało. Ująwszy dziewczynkę za rękę, rzekł do niej: «Talitha kum», to znaczy: «Dziewczynko, mówię ci, wstań!» Dziewczynka natychmiast wstała i chodziła, miała bowiem dwanaście lat. I osłupieli wprost ze zdumienia. Przykazał im też z naciśnięciem, żeby nikt o tym się nie dowiedział, i polecił, aby jej dano jeść.

CZYTANIA MSZALNE OD 2.07 DO 8.07:

Poniedziałek: Am 2,6-10.13-16; Ps 50; Mt 8,18-22

Wtorek: Ef 2,19-22; Ps 117; J 20,24-29

Środa: Am 5,14-15.21-24; Ps 50; Mt 8,28-34

Czwartek: Am 7,10-17; Ps 19; Mt 9,1-8

Piątek: Am 8,4-6.9-12; Ps 119; Mt 9,9-13

Sobota: Am 9,11-15; Ps 85; Mt 9,14-17

Niedziela: Ez 2,2-5; Ps 123; 2 Kor 12,7-10; Mk 6,1-6

